

הלכות נשיאת כפים וברכת כהנים

בהסכמת הראשון לציון הרב יצחק יוסף והרב צבי שכטר שליט"א

1. החזן צריך לחכות עד שיסיימו הכהנים את הברכה או התיבה, קודם שיקריא להם את התיבה הבאה. וכן יחכה עד שיסיימו הציבור לענות אמן ואצל הספרדים, בהוב"ש.
2. אפילו בתשעה באב וביוה"כ על הכהנים ליטול ידיהם עד חיבור היד והזרוע קודם עלייתם לדוכן. וגם החזן צריך להיזהר שלא לסיים את ברכת רצה עד שכולם עקרו רגליהם לצד הדוכן.
3. לפני שעולים לדוכן צריכים הכהנים לחלוץ נעליהם ולהניחם במקום צנוע מפני כבוד הציבור.
4. אחר שהגיעו הכהנים אל הדוכן, עומדים כשפניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ומשלשלים הטלית על פניהם, וכאשר החזן קורא "כהנים!" מתחילים לברך ברכת "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן". ולפי המנהג ישאו כפיהם קודם שיתחילו הברכה.
5. יש מנהגים שונים מתי להפוף פניהם לצד העם.
6. מן התורה, אין ברכת כהנים אלא בלשון הקודש, בקול רם, בעמידה, ובנשיאת כפים, דהיינו שהכהן ירים את ידיו לפחות כנגד הכתפיים.
7. וכולם לעיכובא, לכן כהן שאינו יכול לעמוד או לישא כפים כדון, ברכתו לבטלה ואסור לו לעלות לדוכן. וגם מי שמתנוועע במשך אמירת התיבות
8. חייב להיזהר שידי לא ירדו למטה מכתפותיו.
9. אמנם יש כמה מנהגים שונים באופן חילוק האצבעות וכל אחד יעשה כמנהגו, ולא באנו אלא להזהיר על גובה הידיים שמעכב מן התורה.
10. ותדעו שכהן שהתעייף יכול להוריד את ידיו לנוח בין אמירת תיבה ותיבה.
11. כהנים זריזין הן. יזהרו להתחיל ולסיים את כל התיבות ביחד.
12. בכל תיבה המסתיימת בכף סופית וב"שלו"ם" מהפכים הכהנים את פניהם לשמאל ולימין.
13. כשמתחיל הש"ץ "שים שלום" מחזירים הכהנים פניהם כלפי ההיכל ואח"כ מורידים ידיהם, ועומדים שם עד סיום חזרת הש"ץ.
14. יזהרו שלא לבטל עניית "אמן" לקדיש אם מישהו בא לתת להם "חזק וברוך" או "יישר כחך".
15. כדי לקבל את הברכה, מן התורה, הציבור חייב להיות פנים כנגד פני הכהנים. וכן לגבי הקטנים הנכנסים תחת טלית של אביהם.
16. באמירת פסוקים על ידי הציבור במשך הברכה, לספרדים אסור ולאשכנזים יש מנהגים שונים. ובאמת ראוי להיזהר מזה שכלום יש עבד שרבו מברכו ואינו מאזין לברכתו? אלא שכל האחד ישאל מהפוסק שלו.

הלכות נשיאת כפים וברכת כהנים

בהסכמת הראשון לציון הרב יצחק יוסף והרב צבי שכטר שליט"א

1. החזן צריך לחכות עד שיסיימו הכהנים את הברכה או התיבה, קודם שיקריא להם את התיבה הבאה. וכן יחכה עד שיסיימו הציבור לענות אמן ואצל הספרדים, בהוב"ש.
 2. אפילו בתשעה באב וביוה"כ על הכהנים ליטול ידיהם עד חיבור היד והזרוע קודם עלייתם לדוכן. וגם החזן צריך להיזהר שלא לסיים את ברכת רצה עד שכולם עקרו רגליהם לצד הדוכן.
 3. לפני שעולים לדוכן צריכים הכהנים לחלוץ נעליהם ולהניחם במקום צנוע מפני כבוד הציבור.
 4. אחר שהגיעו הכהנים אל הדוכן, עומדים כשפניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ומשלשלים הטלית על פניהם, וכאשר החזן קורא "כהנים!" מתחילים לברך ברכת "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן". ולפי המנהג ישאו כפיהם קודם שיתחילו הברכה.
 5. יש מנהגים שונים מתי להפוך פניהם לצד העם.
 6. מן התורה, אין ברכת כהנים אלא בלשון הקודש, בקול רם, בעמידה, ובנשיאת כפים, דהיינו שהכהן ירים את ידיו לפחות כנגד הכתפיים.
 7. וכולם לעיכובא, לכן כהן שאינו יכול לעמוד או לישא כפים כדין, ברכתו לבטלה ואסור לו לעלות לדוכן. וגם מי שמתנועע במשך אמירת התיבות חייב להיזהר שידיה לא ירדו למטה מכתפותיו.
 8. אמנם יש כמה מנהגים שונים באופן חילוק
9. האצבעות וכל אחד יעשה כמנהגו, ולא באנו אלא להזהיר על גובה הידיים שמעכב מן התורה.
 9. ותדעו שכהן שהתעייף יכול להוריד את ידיו לנוח בין אמירת תיבה ותיבה.
 10. כהנים זריזין הן. יזהרו להתחיל ולסיים את כל התיבות ביחד.
 11. בכל תיבה המסתיימת בכף סופית וב"שלו"ם" מהפכים הכהנים את פניהם לשמאל ולימין.
 12. כשמתחיל הש"ץ "שים שלום" מחזירים הכהנים פניהם כלפי ההיכל ואח"כ מורידים ידיהם, ועומדים שם עד סיום חזרת הש"ץ.
 13. יזהרו שלא לבטל עניית "אמן" לקדיש אם מישהו בא לתת להם "חזק וברוך" או "יישר כחך".
 14. כדי לקבל את הברכה, מן התורה, הציבור חייב להיות פנים כנגד פני הכהנים. וכן לגבי הקטנים הנכנסים תחת טלית של אביהם.
 15. באמירת פסוקים על ידי הציבור במשך הברכה, לספרדים אסור ולאשכנזים יש מנהגים שונים. ובאמת ראוי להיזהר מזה שכלום יש עבד שרבו מברכו ואינו מאזין לברכתו? אלא שכל האחד ישאל מהפוסק שלו.

מבוסס על השלחן ערוך, משנה ברורה, ופוסקי זמננו

להורדת פוסטרים ולהזמנת כרטיסי הלכה בחינם וכן לרשימת המקורות, נא לפנות לאתר שלנו